

УДК 82

Шералієв А. (Республіка Таджикистан) – ст. гр. ІКАу–31

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ЗВИЧАЇ ТА ТРАДИЦІЇ ТАДЖИКІВ

Науковий керівник: к. філол. н. Гавдида Н.І.

Археологи дослідили, що перші поселення на території сучасного Таджикистану з'явилися приблизно 15 – 20 тисяч років тому (в епоху раннього палеоліту). Тому таджиків вважаються одним із найдавніших народів світу. Звичаї та традиції цієї етнічної групи формувались впродовж сотень років, стаючи частиною життя нації, витворюючи неповторний східний менталітет.

Значну увагу таджиків приділяють релігійним святкам, найважливішими з яких є Навруз (мусульманський Новий Рік, який відзначають у день весняного рівнодення) та Курбан-хайт (свято жертвоприношення, що символізує радісне утвердження в вірі та звільнення душі від несправедних намірів). Обидва свята характеризуються багатолюдними застіллями та приготуванням великої кількості святкових страв.

Одним із найцікавіших обрядів є весільна церемонія, особливо у таджиків, які живуть на рівнинній, а не гірській місцевості. Унікальність таджицького весілля полягає в тому, що триває воно цілих сім днів! У перший день наречений і наречена урочисто повідомляють, що вони одружуються. І в обох сім'ях розпочинаються святкові застілля, які тривають три дні. На п'ятий день родичі та друзі супроводжують нареченого до будинку нареченої, де молоді люди дають подружню клятву перед імамом, після якої вони мають випити горнятко води і з'їсти трохи м'яса та хліба із сіллю. Такий обряд означає, що одруження нареченого і нареченої закріплено вищими силами і відтепер молоді люди мають право бути разом. Після цієї церемонії розпочинається справжнє свято з танцями та співами, яке триває до опівночі. Саме в той час молодята покидають гостей, сідають на одного коня та їдуть у будинок нареченого. А на шостий день родичі нареченої приходять до нареченого, гостюють у нього до самого ранку, настання якого символізує завершення весільного обряду. Далі на молоду таджицьку сім'ю чекає період так званого «медового місяця» (40 днів), який подружжя проводить під одним дахом із родичами чоловіка.

Варто згадати і про особливості чайної традиції, що є невід'ємною частиною нашої національної культури. У Таджикистані важливим місцем проведення часу є «чайхона», що в перекладі на українську мову означає «дім чаю» або «чайна кімната». У «чайхонах» збираються чоловіки різного віку, щоб поспілкуватись: поділитись останніми новинами, обговорити актуальні проблеми повсякденного життя.

Підсумовуючи, хочу наголосити, що головними правилами, які формують людські взаємини таджиків, є гостинність, смирення та повага (особливо до старших людей). Тому мої земляки часто прикладають ліву руку до серця, подаючи праву для рукостискання. Цей жест є символом глибокої поваги та шанобливого ставлення до співрозмовника.